

klafajo in drugim ljudem pohujšanje dajejo. Vojvoda, ki ni bil vaju dolgo tuhtati, po kateri postavi da bi se kakošnji nered odpravil, ampak je samo odločno zapovedoval in prepovedoval in tako je moralo biti, sklenil je tudi ta nered hitro odpraviti.

Prvo nedeljo potem se vojvoda ogrne v star ponošen plašč, pritisne si širok klobuk na glavo ter gre v omenjeno ves, da bi se osebno prepričal, kaj da je na tej govorici resnice. Ko proti vesi gre, je ravno k božji službi zvonilo, pa on ne gre v cerkev, ampak v krčmo, kder je res našel okoli mize družbo kmetov, ki so pili in se pogovarjali, ne da bi se kateri za zvonjenje in za božjo službo zmenil. Vojvoda, katerega pa seveda niso v njegovi ponošeni obleki spoznali, vsede se k njim ter se začne z njimi pogovarjati, kakor bi bil iz njihove družbe.

Na mizi je stala velika steklenica žganja, katero je ravno vzel na vojvodovi desnici sedeč kmet, in ko je iz nje pil, dal jo je svojemu desnemu sosedu govoreč: „Daj dalje okoli!“ Ta je storil ravno tako, kakor prejšnji; vzešši steklenico je pil iz nje ter jo dal sosedu govoreč: „Daj dalje okoli!“ Tako je šla steklenica iz roke v roko ter prišla do kmeta, ki je sedel vojvodu na levici. Ko se je ta napil, ponudil jo je tudi vojvodu, naj pije. Ta je sicer steklenico vzel, povohal in pogledal v njo, pa ni pil, ampak dal jo je spet svojemu levemu sosedu rekši: „Zdaj pa jo daj po tej strani dalje okoli!“ Sosed se ni dal siliti, ampak vzešši steklenico je pil ter dal dalje okoli, dokler ni prišla spet do kmeta, ki je sedel vojvodu na desnici; tudi ta je pil, potem pa nepoznanemu vojvodu ponudil piti.

Vojvoda je vzel steklenico, pa spet ni pil, tudi je ni dalje dal, ampak pred sebe na mizo jo je postavil, potem pa stegnivši desnico je svojemu desnemu sosedu tako gorko zaušnico dal, da se je skoro pod mizo zvrnil, zraven pa je rekel: „Daj dalje okoli!“ Kmet je po konci skočil, da bi dobljeno zaušnico z obrestmi povrnil, pa tudi nepoznani vojvoda je vstal, kmeta ostro pogledal in še ostreje zaukazal: „Daj dalje okoli!“ Med tem pa je svoj plašč toliko odgrnil, da so vsi videli zvezde in križce na njegovih prsih in meč ob strani ter so videli, s kom da imajo opraviti. Ker so poznali strogost svojega vojvode, zgubili so takoj ves pogum, in brez obotavljanja je dal desni vojvodov sosed gorko zaušnico svojemu sosedu rekši: „Daj dalje okoli!“ In kakor prej steklenica, tako je šla zdaj zaušnica od kmeta do kmeta, dokler je ni dobil kmet vojvodu na levici na levo uho, v tem pa mu je že vojvoda na desno priložil drugo zaušnico rekši: „Zdaj pa jo daj po tej strani dalje okoli!“ In tako je šla po drugi strani zaušnica okoli, vojvoda pa je med tem odšel in prestrašene kmete pustil premišljevat

o pomenu teh zaušnic. Kmalu je bilo vsem jasno, zakaj so dobili svoje zaušnice in ker so vedeli, da se z ostrim vojvodom ni šaliti, ni več nobeden kmet šel med božjo službo v krčmo žganja pit, ampak vsi so z drugimi kristijani šli v cerkev k božji službi, kakor je vseh poštenih kristijanov sveta dolžnost. J. S.

Smešnica 11. Dva berača se srečata, kar vpraša drug drugega: „Koliko si pa dobil pri onem bogatem umazancu?“ — „E, koliko“, odgovori ta, „štiri umazane krajcarje mi je dal, ta stiskač“. Ves začuden, da je njegov tovariš tako malo dobil pri tako bogatem posestniku, mu pravi: „O da bi ga božja kazen zadela!“ Oni, ki je dobil štiri krajcarje, pa ga potolaži rekoč: „Priatelj, le tiho bodi, ga je že zadela, ukradel sem mu tri srebrne žlice.“

Razne stvari.

(K odborovi seji družbe duhovnikov) prihodnji torek, t. j. 23. t. m. ob 11. uri prepoldnem v kn. šk. pisarni č. gg. odbornike vljudno vabi predstojništvo.

(Podpora.) Svitli cesar so za pogorelce na Gorici 400 goldinarjev odločili iz lastnega premoženja.

(Izvolitev.) Državni zbor je gospoda dr. Ferd. Dominkuša, odvetnika v Mariboru in dež. poslanca za Celjsko skupino, zopet v drž. sodišče izvolil.

(Odlono.) Bauernverein za Mariborsko okolico, odkar drži Schönerer nad njim svojo roko, nabéra udov tudi izmed slov. kmetov, toda včasih naleti pri njih hudó. Tako je tovnj srenjsko predstojništvo na Remšniku bauernvereinovo povabilo odločno odbilo češ, da katoliški Slovenci, Njih veličanstvu udani Avstrijci ničesar ne iščejo pri nemško-liberalnem bauernvereinu. Take brce treba mu je in naj jo dobi povsod, kjer se bi oglasil.

(Imenovanje.) Obče priljubljeni g. A. Reich, pristav pri c. kr. davkarskem nadzorništvu v Celji, izvrsten slovenski rodoljub, postal je „kasa-oficijal“ v Gradcu. Kakor se Slovenci veselimo, da je naš rojak dobil to službo, moramo pa tudi javno izraziti svoje obžalovanje, da našo domovino zapusti imenovani gospod. Pri celjskih Slovencih ostane vedno v najboljšem spominu.

(Smrt rodoljuba.) V Celji je umrl 6. marca t. l. gosp. Anton Grabič, hišni posestnik v Celji. Ranjki je zložil mnogo slovenskih pesmic; več se jih je objavilo v „Novicah“. Bil je slovenski rodoljub, da malo takih. Ob lanskih volitvah za državni zbor so ga morali voditi ter mu pomagati z močno roko, da se je držal po koncu ter mogel oddati svoj glas za lovenskega kandidata. Naj v miru počiva!

(Imenovanje) Ministerski predsednik imenoval je grofa Rudolfa Pace okrajnega glavarja v Radgoni, in dr. Evgena Netolicska, okr. glavarja v Celju.

(Občinska volitev.) V Žitencah je g. Jože Černec petokrat zapored za župana izvoljen, hvali se posebno njegovo vestno in domoljubno županovanje.

(Podružnica) sv. Cirila in Metoda v Marenbergu se je ustanovila in šteje že 60 udov. V odboru so gg.: J. Pahernik, A. Jazbec, A. Kocuvan, J. Mejavšek, J. Osrajnik in Alojzij Grobelnik.

(Preložitev obč. zbora.) Ker se rednega občnega zbora posojilnice v Šoštanju, dne 8. marca, ni zadostno število udov vdeležilo, se po § 39. dotičnih pravil skliče drugi občni zbor na 22. marca t. l. ob 10. uri predpoldne v pisarni tamošnje posojilnice.

(Kriv denar.) Pri trgovcu Selinšku na Ptuj je nek Ed. Grün, doma na Ogorskem in bržkone po rodu jud, hotel desetak izmeniti, a izpoznali so ga kmalu, da je ponarejen in djali so ga v luknjo.

(Dobro delo.) V Rušah se je minolo zimo ustanovil zavod, ki ima namen, o mrzlem zimskem času vsem učencem, ki zaradi daljave o poldne ne gredo domu, gorko juho podeliti. Blagi prijatelji šolske mladine podarili so zadovoljno prav lepe vsote za ta namen. Vsak šolski dan dobivalo je 80—100 otrok pri mesarju g. Mule-ju gorke juhe in razdelilo se je celo zimo že nad 4000 porcij.

(Spokorjen tat.) Pred 2. letoma bila je tukajšnjem posestniku M. M. v Drakovcih po noči iz hleva ukradena krava, in bilo je vse iskanje za njo zastonj. Preteklo nedeljo 14. t. m. pa neka neznana ženica od sv. Petra prižene oškodovanemu še lepšo kravo z naročilom, da je nek, pred 14. dni umrl, „handlar“ jej naročil to storiti. Redki slučaj!

(Požar.) V Bučevcih na Murskem polji je pogorelo čvetero velikih kmetov. Zgorelo je dosti zrna, slanina, mesa, le živino so iz večine rešili. Škoda je velika, ker so v Bučevcih jako premožni kmeti. Ali so bili zavarovani ali ne, nismo izvedeli.

(Sreča ali nesreča?) Letošnja dolga zima je, kakor se sliši z večih krajev, prvo zajelo zalego (iz februarja) do mala celo vkončala. Sadjerejci, menimo, ne bodo za njo žalovali.

(Popravek.) V Poličanah ni sejem dne 15. marca, kakor je v zadnjem listu naznanjeno, ampak vsako leto „pondeljek po kvaterni nedelji“ v postu.

(Vabilo.) Ker je vsled naznanila c. kr. okrajnega glavarstva Celje dne 3. t. m. štev. 6522 visoka vlada dovolila vstanovitev podružnice sv. Cirila in Metoda za Gornjegraški okraj, daje se s tem na znanje, da se bo vršil

25. dne t. m. ob 2. uri popoldne v prostorih čitalnice v Gornjemgradu občni zbor, pri katerem se bo izvolil stalni odbor in se bodo tudi sprejemali novi člani. Vse rodoljube vljudo vabi pooblaščenec družbe sv. Cirila in Metoda.

(Vabilo) h koncertu, kojega priredi „Ptujška narodna čitalnica“ v svojih prostorih „Narodnem domu“, dne 19. marca t. l. ob 1/2 8 uri zvečer z mičnim vspešdom. Odbor.

(Tombola) Katol. podp. društvo v Celji je pretečeno nedeljo imelo tombolo in vdeleževalo se je je jako veliko občinstva iz Celjskega mesta in okolice. Sirotinski zavod „kat. podp. društva“ pridobi čistega dobička 35 gld. 50 kr.

(Spremembe v la v. škofiji.) Č. gosp. kan. dr. Ivan Križanič prevzame začasno profesuro moralke; č. g. dr. Ivan Mlakar postal je ravnatelj, č. g. Anton Ribar pa podravnatelj kn. šk. dijaškega semenišča. Za faro sv. Martina v Trbovljah prezentiran je č. g. Peter Erjavec, kn. škof. duh, svetovalec in župnik v Zrečah.

Naznanilo.

20. t. m. bo pri sv. Barbari v Halozah veliki živinski sejem. Stojnina se ne plačuje.

Sv. Barbara, 15. marca 1886.

Jurij Klinec,
predstojnik.

1-2

Kovačnico v najem

dobi vsaki čas izurjen delavec za kmetijsko orodje, podkovanje konjev itd. po jako ugodnem pogoju pri

Janez Vivod-u
v Dolič u. Pošta Mislinje.

Javna zahvala.

Srčno se zahvaljujem vsem p. n. prečastitim gospodom duhovnikom, kateri so se vdeleževali 5. marca t. l. pogreba mojega rajnega strica, vč. gosp.

Janeza Kalin,
župnika v Mozirji.

Enaka srčna zahvala velja vsem blagim gospe in gospodom Mozirskega trga, vrlenu „Savinjskemu sokolu“ in izvrstnemu pevskeemu zboru, sploh vsem poštenim faranom, ki so, kakor ob drugih prilikah, tako tudi na tem potu, razodeli hvalevredno ljubezen in sočutje do svojega župnika. Hvala tudi za vse darovane krasne vence! Spominjajte se svojega pokojnega dušnega pastirja tudi v svojih molitvah.

V Rajhenburgu, dne 12. marca 1886.

France Kalin,
župnik v pokoji.